

opusdei.org

Jag börjar ständigt om på nytt!

Victor Frankl, en psykiatriker på 1900-talet, sade att vi borde leva ”som om levde om våra liv”. Det är ett råd som den italienske supernumerariern Gianluca Segre ämnar följa. Han påminner sig varje dag den helige Josemarías ord: ”Nunc Coepi: Nu börjar jag på nytt!”

2006-08-16

Jag lärde känna Opus Dei som ung student, strax innan jag började på universitetet. Jag slogs av atmosfären

som utstrålade glädje och medlemmarnas mänskliga och yrkesmässiga kvaliteter.

Nu tillhör jag Verket sedan slutet på 70-talet

Vilken hjälp har du fått under dessa år?

Framför allt har det fått mig att hela tiden bättra mig, att styra tillbaka på den för mig rätta vägen när jag hotade att avvika från den. Först som student, sedan som lärare – jag är filosofilärare på ett gymnasium i Turin – och slutligen som äkta make och far.

Särskilt har det varit av stort värde för mig att det hjälpt mig att öppna mina horisonter och det tror jag beror på att jag får ständig undervisning i de kristna värdena.

Jag påminner mig nu att när jag var student besökte jag en gång en

föreläsningsserie som anordnades i ett Opus Dei-centrum. Där gick vi igenom de stora tänkarna och filosoferna, både de klassiska och de samtida.

Men den allra bästa hjälpen har varit den som gällt mitt inre: den kristna utbildningen, särskilt den andliga vägledningen har lett mig att i stor frihet och i växande takt upptäcka Gud och Hans närvaro i mitt liv. På så sätt har jag alltmer, dag för dag, lärt mig att umgås med Honom som med en vän.

Men vad händer om denna relation och denna utbildning avbryts och inte sker kontinuerligt?

Ja, om den avbryts då är det bara till att på nytt ta upp tråden på de möten som sker vecko- eller månadsvis.

I grund och botten kan man likna Opus Deis utbildning vid att fylla på bensin. Bilen kan fortsätta att köra

men i grunden är det jag själv som beslutar vart den skall köra.

Det är en annan sak som jag gillar med min kallelse. Den som blir medlem i Opus Dei stänger inte in sig i en grupp, utan uppmanas att iaktta det ansvar och ta det personliga initiativ som krävs av en människa som lever mitt i världen.

Och när du nu får ta emot så mycket, vilken verkan har det på dig?

Jag har fått så mycket och eftersom det goda har tendens att svämma över är det nödvändigt att ge andra av det som jag själv fått ta emot.

Som ett exempel kan jag ge det faktum att jag som lärare föreslår kristet goda och mänskliga mål för mina elever. Om jag ger en lektion i filosofi eller historia så tillåter det mig att behandla etiska och

antropologiska frågor som intresserar mina elever.

Ibland är det de själva som föreslår ett ämne. För några dagar sedan talade vi till exempel om Konciliet i Trient och de ställde mig frågor om bikt, samvete och det godas och det ondas mening.

En av den kristnes främsta önskningsmåsten måste enligt vad den helige Josemaría påminde oss om vara att ”lära ut den rätta läran”. Jag försöker göra det på ett naturligt sätt och jag respekterar på samma gång vars och ens samvete men utan att för den skull gå ifrån själva sanningen i budskapet.

Många historiska skeden är det bra om man analyserar i denna anda. Mina elever vet till exempel att jag vägrar att behandla medeltiden som en tid full av mörker och vidskepelse. Jag presenterar inte heller naturvetenskapen som något som

motsäger tron utan snarare tvärtom, något som bekräftar det vi tror på.

Det gläder mig alltid enormt när jag upptäcker elever som självmant läser böckerna som jag rekommenderar under lektionen och som jag råder dem att läsa under sommarlovet. Det är tydligt att de hungrar efter sanningen.

Under senare år har några vänner och jag organiserat kurser som vi kallar för "Minimaster". Där tar vi upp några historiska ämnen, politiska, ekonomiska eller bioetiska tankar och andra aspekter som berör naturvetenskapen, filosofin och tron. Alla dessa ämnen lägger vi under en gemensam nämnare, som är den kristna humanismen!

Jag och min hustru har haft glädjen att se hur våra barn – tillsammans med våra vänners barn – deltar i en barnklubb där några äldre ungdomar organiserar lekar och

lärorika aktiviteter. Undervisningen i den kristna läran som de också får där lyder under Opus Dei.

Jag har insett att det stora idealet – att visa hur Kristus finns hos oss i vår mänskliga tillvaro – kräver att jag själv kan kämpa mot mina fel och brister, som i mitt fall är att jag kan vara mycket otålig och nervös. Kristus ber mig att leta efter honom i mitt liv, i mitt arbete och i familjen.

Vägen till helighet finner man i alla omständigheterna, vid varje tidpunkt och i var och en av de sextio sekunderna, som Kipling säger. Om jag har en stark övertygelse om sanningen i detta kan jag börja varje dag med nytt mod och i nytt hopp.

Och livets äventyr börjar sålunda om på nytt varje dag!

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/jag-borjar-standigt-om-pa-nytt/> (2026-02-21)